

den 1. Januar 1911, med mindre dette Tal er mindre i Forhold til Indbyggerantallet end 1 til 350. Antallet af Beværtninger uden Udskænkning af stærke Drikke kan ikke begrænses. — Hvad Beværtninger paa Landet angaar, er det saaledes, at efter den nugældende Ret kræves efter Næringslovens § 58 kongelig Bevilling, hvad enten der gives Ret til Udskænkning af stærke Drikke eller ej, medens Lovforslaget, som det er affattet, fastsætter: a) Til Beværtning med stærke Drikke kræves Bevilling af Amsraadet efter Indstilling af Sogneraadet; Kommuneafstemning kan hindre dens Meddelelse. b) Til Beværtning uden stærke Drikke kræves Borgerskab; saadanne Beværtnings Tal kunne ikke begrænses. — Med Hensyn til Gæstgiverierne er den nugældende Ret, at i Købstæderne kræves der Borgerskab, Tallet kan ikke begrænses. Der haves altid Ret til at udskænke stærke Drikke. Gæstgivere, der have løst Borgerskab førend Loven af 20. April 1906, maa beværte alle og enhver, de senere dog kun deres herbergerende. Paa Landet kræves kongelig Bevilling, hvad enten der gives Ret til at udskænke stærke Drikke eller ej. Lovforslaget, saaledes som det nu vil komme til at se ud efter Ændringsforslaget, giver Gæstgiverierne altid kun Ret til at beværte de herbergerende. Til at holde Gæstgiveri uden Ret til Udskænkning af stærke Drikke gives baade i Købstæderne og paa Landet Borgerskab (Næringsbevis). Tallet af saadanne Gæstgiverier kan ikke begrænses. Gæstgiveri med Ret til Udskænkning af stærke Drikke er i Købstæderne ligeledes afhængigt af Borgerskab, og Tallet kan ikke begrænses. Paa Landet kræves derimod ganske som ved Beværtninger med Ret til Udskænkning af stærke Drikke Bevilling fra Amsraadet efter Sogneraadets Indstilling, og Bevillingen kan hindres ved Kommuneafstemning. — Saa komme vi til de personlige Forhold, Betingelserne for at blive Beværter og Gæstgiver. De lyde efter den gældende Ret paa, at vedkommende ikke er straffet med Fængsel paa Vand og Brød efter Straffeloven eller for Løsgænger eller Betleri; efter Lovforslaget ere Fordringerne strammede i ikke ringe Grad, idet vedkommende ikke maa være dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, hvorhos der stilles en Række yderligere Betingelser, der ikke tage Sigte paa Personens moralske Vandel.

Med Hensyn til Handel med stærke Drikke indeholder den gældende Ret overhovedet kun særlige fra almindelig Handelsadkomst afvigende Regler, for saa vidt

angaar Brændevinshandel, det vil sige Handel med destillerede stærke Drikke. I Købstæderne faar man almindeligt Borgerskab, men skal blot betale en særlig Brændevinsafgift. Paa Landet kan enhver, der har Næringsbevis som Købmand eller Detaillist, samt — med mindre hans Gæstgiverbevilling udtrykkelig forbyder ham det — enhver Gæstgiver med Ret til Udskænkning af Brændevin løse Næringsbevis paa Brændevinshandel. Reglerne herom indeholdes i Lov af 2. Juli 1870. Efter Lovforslaget gælde for Købstæderne de samme Regler som nu. Paa Landet kan Handel med alle stærke Drikke erhverves ved Næringsbevis, men kun for 8 Aar ad Gangen. Desuden kan Sogneraadet eller mindst 35 pCt. af de kommunale Vælgere ved skriftlig Henvendelse til Politimesteren faa foretaget en kommunal Afstemning, som har den Virkning, at dersom et Flertal paa mindst 40 pCt. af de kommunale Vælgere stemme mod Handel eller Fordeling af stærke Drikke, kan saadan Tilladelse ikke gives de første 5 Aar efter Afstemningen. Er det en gammel Ret, der stemmes ned, hvad enten det er en gammel Krobevilling eller en Ret til Handel med Spiritus, maa der ydes Erstatning i Henhold til Reglerne i §§ 44 og 45.

Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig anbefale det høje Ting at stemme for det Ændringsforslag, som jeg nu har omtalt.

Nordby: Som det vil ses af Betænkningen, tilhører jeg det Mindretal paa 4 Medlemmer indenfor Udvalget, der tilraader og anbefaler dette høje Ting at vedtage det til Behandling foreliggende Forslag uden Ændringer. Ifølge denne min Stilling til Sagen kan jeg fatte mig meget kort, idet det allerede er sagt, at jeg og de ærede Medlemmer, som jeg er enig med, intet Ændringsforslag have stillet, og som Følge deraf have vi heller intet at forsvare eller anbefale.

Jeg vil først udtale min Anerkendelse af Flertallets Udtalelser i Betænkningen om, at Flertallet i det store og hele har kunnet tiltræde de Principper, der ligge til Grund for Forslaget. Jeg indrømmer, at dette er rigtigt, omend jeg samtidig maa beklage, at Flertallet ikke har kunnet tiltræde Principperne i det Omfang, som jeg havde ønsket det. Det falder endogsaa meget stærkt i Øjnene, at dette store Ændringsforslag — det kunde maaske siges disse mange Ændringsforslag, som ere samlede i et stort — jo i Grunden er en fuld-